

MĘCZENNICY Z MANRESY

RZYM, 6 LISTOPADA 2021

WSPOMNIENIE MĘCZENNIKÓW
KAPUCYŃSKICH XX W. W HISZPANII

DO WSZYSTKICH BRACI ZAKONU W MIEJSCACH ICH PRZEBYWANIA

Drodzy Bracia,

W sobotę 6 listopada 2021 roku, w Manresa w Katalonii, w pięknej bazylice Santa Maria de Seu, gdzie w ołtarzu głównym tronuje Matka Boża z Monserrat, zostało beatyfikowanych trzech naszych braci kapucynów, którzy zginęli w odium fidei podczas zaciekłych prześladowań, jakie miały miejsce w Hiszpanii w latach trzydziestych XX wieku. To nasi współbracia: br. Benet z Santa Coloma de Gramenet, br. Josep Oriol z Barcelony i br. Domènec z Sant Pere de Ruidebitllets. W ten sposób

PROT. N. 00754/21

dołączyli oni do kapucynów beatyfikowanych już w 2001, 2013 i 2015 roku. Razem jest to 72 męczenników kapucynów hiszpańskich, którzy przelali krew za wiarę katolicką.

Br. Benet, br. Josep i br. Domènec byli pierwszymi, którzy doświadczyli brutalności prześladowań. Zaledwie dwa dni po zakończeniu kapituły prowincjalnej w Katalonii, 20 lipca 1936 roku, musieli opuścić klasztor w Manresie i szukać schronienia u rodziny i przyjaciół. Klasztor i kościół zostały natychmiast spalone i zrównane z ziemią, a nasi bracia w następnym dniu zostali aresztowani, byli torturowani, masakrowani i zabici bez żadnego procesu.

Wezwani do wyznania wiary w Chrystusa aż do przelania krwi bracia Benet, Josep i Domènec,

po raz kolejny pokazali nam, że siła chrześcijanina tkwi w pokorze, a przemoc zwycięża się przez miłość i przebaczenie. Jest to wymowna lekcja i przykład, który pozostaje zawsze aktualny, zachęcając nas, abyśmy nigdy nie wątpili w dobroć Boga i Jego Opatrzność. W każdej sytuacji potrafi On dać swoim uczniom niewzruszoną nadzieję, a jednocześnie jasną świadomość, że ostatecznie nie nienawiść, ale miłość zwycięża. Oto kilka faktów z ich życia.

Błogosławiony Benet (w świecie Josep Domènech i Bonet) urodził się 6 września 1892 r. w wiosce Santa Coloma de Gramenet, w skromnej i głęboko katolickiej rodzinie chłopskiej. Został ochrzczony 11 września 1892 r., a pierwszą komunię świętą przyjął 30 maja 1903 r. Czując powołanie do kapłaństwa, wstąpił w 1903 r. do niższego seminarium duchownego w Barcelonie. Po kilku latach wyraźniej zrozumiał, że jest powołany do życia zakonnego. 18 lutego 1909 r. włożył habit kapucyński w nowicjacie w Arenys de Mar, w prowincji barcelońskiej, a 20 lutego 1910 r. złożył pierwszą profesję zakonną. Profesję wieczystą złożył w klasztorze w Sarriá (Barcelona) 23 lutego 1913 r., a święcenia kapłańskie przyjął 29 maja 1915 r.

Życie zakonne spędził w dwóch domach formacyjnych w Igualada i Manresa, angażując się również w posługę kaznodziejską. 6 sierpnia 1936 r. został schwytyany przez tamtejszą milicję. Domagano się od niego, żeby bluźnił, ale on odmówił. Zabrzany do miejsca w pobliżu Manresy, zwanego La Culla, został brutalnie zamordowany.

Błogosławiony Josep Oriol z Barcelony (w świecie Jaume Barjau Martí) urodził się w Barcelonie 25 lipca 1891 r. Rodzina była bardzo chrześcijańska i zamożna. Został ochrzczony 28 lipca 1891 r., a sakrament bierzmowania przyjął 7 czerwca 1892 r. Pierwszą Komunię Świętą przyjął w wieku dziewięciu lat. Za namową

brata wstąpił do seminarium duchownego w Barcelonie, ale nie zdawszy egzaminów na pierwszym roku, próbował nauczyć się zawodu. Mocno zafascynowany życiem kapucyńskim, rozpoczął nowicjat 21 października 1906 r., kontynuując swoją formację najpierw w klasztorze w Igualada, a następnie w klasztorach w Olot i Sarriá w Barcelonie. Profesję uroczystą złożył 15 sierpnia 1911 r., a święcenia kapłańskie przyjął 29 maja 1915 r. Uczył liturgii, języka hebrajskiego i historii Kościoła w studium teologicznym w Sarriá. W 1925 r. został wysłany do klasztoru w Manresie, gdzie poświęcił się kaznodziejstwu, posłudze spowiedzi i kierownictwu duchowemu. 24 lipca 1936 r., gdy niósł Komunię św. do siostry klaryski, został zauważony i aresztowany przez milicję. Tego samego wieczoru został wywieziony poza Manresę i zastrzelony.

Błogosławiony Domènec z Sant Pere de Ruidebitllets (w świecie Joan Romeu Canadell) urodził się 11 grudnia 1882 r. w rodzinie wiejskiej. Został ochrzczony 17 grudnia 1882 r. i bierzmowany 23 lipca 1896 r. Pierwsze nauki pobierał w miejscowej szkole, której proboszcz, dostrzegając w nim znaki powołania, przygotował go do wstąpienia do seminarium w Barcelonie. Wstąpił do niego w 1897 r., pomyślnie ukończył studia filozoficzne i teologiczne, a 25 maja 1907 r. przyjął święcenia kapłańskie. Pociągało go jednak franciszkańskie życie zakonne i w następnym roku, 3 października 1908 r., wstąpił do nowicjatu kapucynów. Profesję czasową złożył 4 października 1909 r., a wieczystą 4 października 1912 r. W okresie formacji początkowej do życia kapucyńskiego zaangażował się z dużym powodzeniem w kaznodziejstwo i posługę spowiedzi. W 1913 r. wyjechał jako misjonarz do Kostaryki i Nikaragui, a w 1930 r. powrócił do Katalonii. Najpierw został wysłany

do klasztoru w Sarriá, potem do Arenys de Mar, a w końcu do Manresy.

W nocy 27 lipca 1936 r., kiedy przenosił się z jednego miejsca na drugie, aby zapewnić sobie większe bezpieczeństwo, został aresztowany, był bity i torturowany, a w końcu zastrzelony niedaleko Manresy.

Oczywiście, cały Zakon dołącza się do radości braci z Prowincji Katalonii i do dziękczynienia Panu za tych trzech braci, nowych błogosławionych. Jestem pewien, że są oni dla nas kolejnym błogosławieństwem od Pana. Ale jednocześnie kierują do każdego z nas - bardziej swoim życiem i swoim męczeństwem niż słowami! – zaproszenie do zakasania rękawów, aby odpowiedzieć z jeszcze bardziej zdecydowaną wielkodusznością na Boże wezwanie, przynagleni zmienionymi warunkami aktualnej chwili historycznej, społecznej i kościelnej, jakie spotyka się w Hiszpanii, w Europie i we wszystkich miejscach na świecie, gdzie dzięki Bożej dobroci Pan pozwala nam być. Wszędzie jesteśmy nieustannie wzywani, aby uczynić ponownie żywym, aktualnym

i znaczącym nasz charyzmat braci kapucynów, braci ludu i ludzi wiary. Ludzi i braci zdolnych do oddania całych siebie, aby Chrystus był głoszony, poznawany i naśladowany nawet tam, gdzie rzeczywistość jest trudna, bardzo złożona, a nawet antychrześcijańska.

To wierność Ewangelii Jezusa Chrystusa i własnemu powołaniu osób konsekrowanych, przyjęta w całej pełni przez błogosławionych Beneta, Josepa Oriola i Domeneca, uczyniła z nich ziarna rzucone w ziemię, które przynoszą owoc obfity i trwały, dający światło człowiekowi i prawdziwy smak jego życia.

Prośmy ich, aby tę samą wierność wymodlili dla każdego z nas: wierność w postępowaniu śladami naszego Pana Jezusa Chrystusa, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, w całkowitym darze z nas samych, jedyną wierność, która czyni nas naprawdę wolnymi, autentycznymi świadkami i... szczęśliwymi!

Z BRATERSKIM POZDROWIENIEM

BR. ROBERTO GENUIN OFM CAP
MINISTER GENERALNY

RZYM, 6 LISTOPADA 2021
WSPOMNIENIE MĘCZENNIKÓW
KAPUCYŃSKICH XX W. W HISZPANII